

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 53/10
Luxemburg, 8 iunie 2010

Hotărârea în cauza C-58/08
Vodafone și alții/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Regulamentul privind roamingul este valid

Comunitatea Europeană avea dreptul de a impune limite asupra tarifelor facturate de operatorii de telefonie mobilă pentru apeluri în roaming în interesul pieței interne

Regulamentul privind roamingul¹ stabilește tarife maxime care pot fi facturate de operatorii de telefonie mobilă pentru apelurile vocale primite și efectuate de un utilizator în afara rețelei lor. Regulamentul impune de asemenea un plafon pentru tarifele de gros de roaming, cu alte cuvinte tariful plătit de rețeaua consumatorului rețelei străine utilizate de consumator.

Regulamentul a fost adoptat pe baza articolului 95 din Tratatul CE care permite Comunității să adopte măsuri legislative în scopul apropiării legislațiilor statelor membre în caz de disparități sau de posibile disparități susceptibile să constituie obstacole privind stabilirea sau funcționarea pieței interne.

În versiunea sa originală, se prevedea că regulamentul trebuie să expire la 30 iunie 2010. În iunie 2009, regulamentul a fost modificat printr-un nou regulament² care a extins plafoanele tarifare la SMS-uri și la transmiterea de date și a prelungit validitatea regulamentului până la 30 iunie 2012.

Patru dintre principalii operatori de telefonie mobilă europeană, Vodafone, Telefónica O2, T-Mobile și Orange, au contestat validitatea regulamentului privind roamingul la High Court of Justice of England and Wales. Această instanță a întrebat Curtea de Justiție dacă Comunitatea avea competența de a adopta regulamentul pe baza articolului 95 CE și dacă, prin fixarea unor tarife cu amănuntul maxime, legiuitorul comunitar încălcă principiile subsidiarității și/sau proporționalității.

În primul rând, Curtea constată că **regulamentul** are ca obiect ameliorarea condițiilor de funcționare a pieței interne și că **putea fi adoptat în temeiul articolului 95 CE**.

În acest context, Curtea subliniază că nivelul tarifelor cu amănuntul ale serviciilor de roaming internațional, la momentul adoptării regulamentului, era ridicat, iar legătura dintre costuri și tarife nu era cea care trebuia să prevaleze pe piețe în întregime concurențiale. Acest nivel ridicat al tarifelor fusese considerat drept o problemă persistentă de autoritățile publice, precum și de asociațiile de protecție a consumatorilor pe teritoriul întregii Comunități iar încercările de a soluționa această problemă pe baza cadrului juridic existent nu avuseseră drept efect diminuarea tarifelor. În plus, se exercita o presiune asupra statelor membre pentru ca acestea să adopte măsuri în vederea soluționării problemei. În aceste condiții, legiuitorul comunitar s-a confruntat în mod concret cu o situație în care era probabilă adoptarea de măsuri naționale eterogene care să vizeze diminuarea tarifelor cu amănuntul fără influențarea tarifelor de gros. O asemenea evoluție putea totuși să cauzeze denaturări semnificative ale concurenței și să perturbe buna funcționare a pieței

¹ Regulamentul (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2007 privind roamingul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE (JO L 171, p. 32).

² Regulamentul (CE) nr. 544/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 717/2007 privind roamingul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și a Directivei 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (JO L 167, p. 12).

roamingului comunitar, împrejurare care justifica adoptarea unui regulament pe baza articolului 95 CE pentru a proteja buna funcționare a pieței interne.

În al doilea rând, în ceea ce privește **caracterul proporțional** al regulamentului în măsura în care nu fixează plafoane numai pentru tarifele de gros ci și pentru tarifele cu amănuntul, **Curtea constată că tarifele cu amănuntul maximale ar putea fi considerate apte și necesare pentru a proteja consumatorii împotriva unor niveluri ridicate ale tarifelor.**

Curtea amintește că, înainte de a propune acest regulament, Comisia a realizat un studiu exhaustiv al alternativelor și a evaluat impactul economic al diferitelor tipuri de reglementări. Nivelul tarifului mediu al unui apel în roaming în Comunitate era ridicat la momentul adoptării regulamentului (1,15 euro pe minut, cu alte cuvinte de peste cinci ori mai mare decât costul real al furnizării angro a serviciului) iar legătura dintre costuri și tarife nu era cea care ar fi trebuit să prevaleze în cadrul unor piețe pe deplin concurențiale. Tariful prevăzut de regulament este net inferior acestui tarif mediu și se orientează în raport cu plafoanele tarifelor de gros, pentru a garanta faptul că tarifele cu amănuntul reflectă în mod mai fidel costurile suportate de furnizori.

În plus, legiuitorul comunitar putea să considere în mod legitim că o reglementare numai a piețelor de gros nu ar ajunge la același rezultat ca regulamentul în cauză. O diminuare a tarifelor de gros nu ar garanta în mod necesar o diminuare a tarifelor cu amănuntul, având în vedere că operatorii nu ar suferi nicio presiune concurențială, întrucât, pentru majoritatea consumatorilor, roamingul nu ar avea un rol decisiv în alegerea operatorului. În plus, o reglementare numai a tarifelor de gros nu ar fi produs efecte directe și imediate pentru consumatori. În sfârșit, Curtea subliniază că măsurile adoptate au un caracter excepțional care se justifică prin caracteristicile unice pe care le prezintă piețele roamingului.

În aceste împrejurări, o intervenție limitată în timp pe o piață supusă concurenței și care permite să se asigure imediat protecția consumatorilor împotriva unor tarife excesive, precum cea în cauză, chiar dacă poate avea consecințe negative pentru anumiți operatori, se dovedește a fi proporțională în raport cu scopul urmărit.

În al treilea rând, Curtea examinează regulamentul în lumina principiului **subsidiarității**, potrivit căruia Comunitatea nu poate acționa decât în cazul în care același obiectiv nu poate fi realizat într-un mod adecvat de către statele membre. Curtea concluzionează că dată fiind interdependența dintre tarifele de gros și tarifele cu amănuntul, **legiuitorul comunitar putea considera în mod legitim că o abordare comună la nivel comunitar era necesară** pentru a garanta funcționarea armonioasă a pieței interne, permițând astfel operatorilor să acționeze într-un cadru de reglementare unic și coerent.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Revine instanței naționale obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#).” ☎ (+32) 2 2964106